RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0567 van 4 februari 2016 in de zaak 1112/0509/A/6/0455

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer Carlos ROELENS
kantoor houdende te 8820 Torhout, Bruggestraat 132
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:
de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 5 maart 2012, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 19 januari 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente van 27 september 2011 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het ophogen van een waterzieke weide en het aanleggen van een buffer.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 17 september 2012 in de eerste kamer, waar de zaak in beraad werd genomen.

Met een beschikking van 27 november 2015 heeft de voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen het beroep toegewezen aan de zesde kamer.

Met een tussenarrest van 30 november 2015 met nummer RvVb/1516/0278 heeft de voorzitter van de zesde kamer de heropening van de debatten bevolen en de partijen opnieuw opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 januari 2016.

Kamervoorzitter Karin DE ROO heeft verslag uitgebracht.

die verschijnen voor de verzoekende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 21 juni 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het ophogen van een waterzieke weide + aanleggen van buffer".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 17 december 1979 vastgestelde gewestplan 'Roeselare-Tielt', gelegen in agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 27 juni 2011 tot 27 juli 2011, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling verleent op 13 juli 2011 een ongunstig advies met de volgende motivering:

 zeer sterk gleyige kleibodem (Efp-type). De weide wordt gebruikt door een landbouwer. De aanvrager/eigenaar baat een horeca-zaak uit.

Reliëfwijzigingen in agrarisch gebied worden slechts overwogen voor zover deze kaderen in een landbouwkundige uitbating, teneinde de productiewaarde van de grond te verbeteren. Mede dient men rekening te houden met waterbeheersing in het algemeen.

Gelet het gevraagde niet kadert in een professionele uitbating van deze weide kan deze aanvraag door de Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling niet worden aanvaard.

De definitieve juridisch-administratieve beslissing wordt genomen door het College van burgemeester en schepenen en de Gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar, tenzij die hiervan is vrijgesteld. De afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling vraagt hierbij uitdrukkelijk om zo spoedig mogelijk een afschrift te ontvangen van de beslissing die genomen wordt i.k.v. dit dossier.

..."

De provinciale dienst Waterlopen verleent op 1 augustus 2011 een ongunstig advies met de volgende motivering:

"

Aangezien de aanvraag buiten de bepalingen valt van een watertoets uitgevoerd door de Dienst Waterlopen, dient de desbetreffende gemeente hierin beslissing te nemen. Gezien de impact van het toegestuurde dossier op de huidige waterhuishouding, willen wij U wel onze visie over dit dossier overmaken:

- Gezien de ligging in mogelijk overstromingsgevoelig gebied en de waterzieke status van het op te hogen weiland, geldt dat valleigebieden langs waterlopen onderhevig aan wateroverlast niet kunnen worden opgehoogd.
- De aanplant van verschillende soorten beplantingen in de bedding van de waterloop wordt niet toegelaten teneinde de doorstroming van het water zo weinig mogelijk te belemmeren.

Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen kan niet worden uitgesloten dat er schadelijke effecten te verwachten zijn op het watersysteem en is ons advies bijgevolg **ONGUNSTIG**

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente verleent het volgende ongunstige pre-advies:

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het advies van het Departement Landbouw en Visserij is ongunstig gezien het gevraagde niet kadert in een professionele uitbating van de weide. De aanvrager is zelf geen landbouwer. Door de aanvrager werden nog bijkomende documenten bezorgd waaruit blijkt dat de grond verpacht wordt aan een landbouwer.

De is (in vergelijking met andere beken in in die die en uitdrukkelijk aanwezig in het landschap. Een algehele nivellering kan niet vergund worden. De brede komvorm zou evolueren naar een smallere (5 m) naast een geëffend weiland.

Het ophogen van vochtige weilanden is vanuit landbouwkundig oogpunt niet essentieel, vermits vochtige weilanden een hoge hooi-opbrengst hebben.

Het weiland heeft ook een zekere biologische waarde, door de ophoging gaat de biologische waarde van vochtig weiland grotendeels verloren.

Anderzijds graaft men ook een gedeelte grond af langs de beek en worden er bijkomende streekeigen aanplantingen voorzien. Dit kan gezien worden als een voldoende compensatie voor de verminderde biologische waarde elders. Hieromtrent merkt de Provinciale Dienst Waterlopen wel op dat de aanplant van verschillende soorten beplantingen in de bedding van de waterlopen niet kan worden toegelaten teneinde de doorstroming van het water zo weinig mogelijk te belemmeren.

De voorziene ophoging heeft een volume van ca 817 m³, het af te graven volume bedraagt ca 354 m³. Er moet dus ca 463 m³ externe grond worden aangevoerd.

De aanvrager beweert dat het ophogingsverschil (ca 463 m³) vroeger nooit gebruikt werd als bufferend vermogen bij overstromingen omdat het geen overstromingsgevoelig gebied betreft.

Het gehele perceel is echter wel overstromingsgevoelig volgens onze gegevens.

De Provinciale Dienst Waterlopen stelt dat valleigebieden langs waterlopen onderhevig aan wateroverlast niet kunnen worden opgehoogd.

Samengevat wordt de aanvraag ongunstig geadviseerd omdat :

- Het ophogen van vochtige weilanden landbouweconomisch niet noodzakelijk is.
- De voorziene beplanting mogelijk een belemmerende werking heeft voor de doorstroming van het water.
- Het totale bufferend vermogen van het overstromingsgevoelig gebied vermindert.
- Het typerende landschap (brede komvorm) wordt aangetast.

..."

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 22 september 2011 een ongunstig advies, waarin hij zich aansluit bij de planologische en ruimtelijke motivering van de aanvraag, zoals opgebouwd door het college van burgemeester en schepenen.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente weigert op 27 september 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij op grond van haar ongunstige pre-advies en het ongunstige advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 17 oktober 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 14 december 2011 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 20 december 2011 beslist de verwerende partij op 19 januari 2012 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

4A BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG

Het ontwerp voorziet het ophogen van een waterziek weiland en het aanleggen van een buffer. De ophoging bedraagt zo'n 0,5m en het niveau sluit aan met het maaiveld van de aanpalende percelen. Ter hoogte van de wordt over een 5m brede strook een buffer aangelegd, waarin oever- en waterplanten worden voorzien. Op de nieuwe oever wordt een bomenrij van wilgen en elzen geplant.

Tijdens het openbaar onderzoek werden geen bezwaren ingediend.

Ingevolge het ongunstig advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar, de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling en de provinciale dienst Waterlopen werd de stedenbouwkundige aanvraag geweigerd door het college van burgemeester en schepenen, waartegen de aanvrager in beroep komt.

4B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

De aanvraag situeert zich in het gewestplan Roeselare - Tielt (KB. 17.12.1979) en is gelegen in het agrarisch gebied. Afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling stelt dat de aanvrager niks te maken heeft met professionele land- of tuinbouwactiviteiten. De aanvraag wordt dan ook ongunstig geadviseerd. Het studiebureau aangesteld door aanvrager poogt de stelling te weerleggen d.m.v. een pachtovereenkomst. Deze overeenkomst spreekt over 1,61ha grond waarop groenten worden geteeld. Net als de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar stelt de deputatie vast dat er in deze overeenkomst geen sprake van weiland is en dat ook de kadastrale gegevens ontbreken. Op de verzamelaangifte van de aanvrager is het desbetreffend perceel niet aangeduid. Concrete documenten die de professionele landbouwactiviteiten van dit perceel staven ontbreken. Op de hoorzitting verklaart raadsman van de aanvrager dit nogmaals door het feit dat in huidige omstandigheden er geen agrarische activiteiten mogelijk zijn op het perceel. Op basis van de voorliggende stukken rijzen nog steeds vragen naar de exacte gebruikswijze van het perceel, de voorgelegde pachtovereenkomst biedt geen uitsluitsel.

De watertoets is opgenomen in het decreet integraal waterbeheer, art. 8 en is van kracht sinds 24.11.03. Het bijhorende uitvoeringsbesluit met nadere regels voor de toepassing van de toets is in werking sinds 01.11.06. Volgens artikel 3 van dit besluit is het advies van de watertoets positief indien vooraf blijkt dat er geen schadelijk effect te verwachten is

De raadsheer van de aanvrager merkt op dat de gemeente geen advies diende te vragen aan de provinciale dienst Waterlopen vermits de gemeente zelf de waterbeheerder is. Dit blijkt ook uit het advies zelf maar doet, zoals ook de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar opmerkt, geen afbreuk aan de waarde van dit deskundig advies. In het advies overweegt de provinciale dienst Waterlopen hetvolgende:

"Gezien de ligging in mogelijk overstromingsgevoelig gebied en de waterzieke status van het op te hogen weiland, geldt dat valleigebieden langs de waterlopen onderhevig aan wateroverlast niet kunnen worden opgehoogd. De aanplant van verschillende soorten beplantingen in de bedding van de waterloop wordt niet toegelaten teneinde de doorstroming van het water zo weinig mogelijk te belemmeren. Rekening houdend met bovenstaande opmerkingen, kan niet worden uitgesloten dat er schadelijke effecten te verwachten zijn op het watersysteem en is ons advies bijgevolg ongunstig."

Raadsman van aanvrager stelt op de hoorzitting dat de beplanting een aanmerkelijk voordeel oplevert op het vlak van erosie en dat er naar de beek toe een klein stukje wordt afgegraven. Evenwel moet worden vastgesteld dat gelet op de specifieke ligging van het

perceel in een overstromingsgevoelig gebied en het waterziek karakter van de grond, een ophoging in valleigebied langs een waterloop eigenlijk niet aan de orde kan zijn. Het voordeel dat de aanplant met zich kan meebrengen weegt niet op tegen het nadeel dat dit met zich meebrengt op het vlak van doorstroom van het water. In alle redelijkheid dient dan ook te worden vastgesteld dat de aanvraag een schadelijk effect zal teweegbrengen op de waterhuishouding en de watertoets negatief wordt beoordeeld. Ook de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar beoordeelt in haar verslag de watertoets omwille van deze redenen ongunstig.

4C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

In het beroepschrift wordt gepoogd om door middel van berekeningen aan te tonen dat de geplande ophoging geen significante invloed zal hebben op het watersysteem en naar mogelijke overstromingen toe.

Evenwel moet ook rekening worden gehouden met het licht golvend en relatief open landschap dat typerend is voor de omgeving en met het feit dat het breed komvormig perceel van de aanvraag zorgt voor een bufferende werking en een natuurlijk overstromingsgebied vormt. De stelling van het studiebureau dat 'de brede komvorm niet zo'n belangrijk en uitzonderlijk landschapsvorm' is, kan dan ook niet worden bijgetreden. De landschapsvorm is niet alleen typerend voor de streek maar heeft ook een niet te onderschatten functionele waarde. Ook de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar wijst in haar verslag op de specifieke aard en ligging van het perceel in relatie tot de omgeving. In de plaats van een artificieel aangelegde buffer geniet het behoud van een natuurlijke overstromingsgebied dan ook de voorkeur. Zeker nu wordt vastgesteld dat het voorziene alternatief een negatieve impact heeft ten aanzien van de waterhuishouding in dit overstromingsgevoelig gebied en visueel de aanvraag zou leiden tot het ontstaan van een smallere beekvallei met een geëffend weiland.

Op de biologische waarderingskaart is het perceel aangeduid als een complex van biologisch minder waardevolle en waardevolle elementen (gekarteerd als soortenarm permanent cultuurgrasland, bomenrij met dominantie van (al dan niet geknotte) wilg, bomenrij met dominantie van iep en houtkant of oude heg), wat wijst op een waardevol landschap met aanwezige natuurwaarden. De dienst Waterlopen merkt op dat de aanplant van verschillende soorten beplantingen in de bedding van de niet kan worden toegelaten gezien de doorstroming van het water belemmerd zal worden. Het studiebureau geeft aan bereid te zijn om desnoods de aanplanting te reduceren maar anderzijds stelt de raadsman van de aanvrager op de hoorzitting dat de aanplantingen dan weer aangewezen zijn om erosie tegen te gaan.

Aanvrager verwijst naar een gelijkaardig dossier, waar een vergunning werd verleend door de deputatie. In het vernoemd dossier was o.m. de watertoets positief, hetgeen hier niet het geval is. Raadsman van de aanvrager stelt tijdens de hoorzitting dat beide dossiers wel vergelijkbaar zijn met elkaar omdat telkens voorzien is in een afstroom naar de beek toe en een bufferzone wordt aangelegd. De deputatie stelt echter vast dat in het dossier waar naar wordt verwezen, de plaats van de aanvraag niet gelegen is in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied, dit is in deze echter wel het geval. In dergelijke overstromingsgevoelige gebieden is dan ook een verhoogde waakzaamheid aangewezen en geldt een eigen beoordelingskader waarbij een verhoogde waakzaamheid aangewezen is op het vlak van mogelijke negatieve effecten op de waterhuishouding. Daar waar de aanleg van een buffer en de afstroom voldoende kan zijn op een perceel gelegen in niet overstromingsgevoelig gebied, geldt dit niet noodzakelijk in overstromingsgevoelige valleigebieden.

De ophoging getuigt niet van een duurzame oplossing en is niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening.

4D CONCLUSIE

Overwegende dat de aanvraag strekt tot ophogen van een waterziek weiland en de aanleg van een buffer; dat op basis van de stukken van het dossier niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat de aanvraag kadert in functie van een professionele landbouwuitbating: dat omwille van deze reden de Afdelina Landbouwontwikkeling een ongunstig advies heeft uitgebracht; dat de invloed van de aanvraag op de waterhuishouding van het gebied ongunstig wordt geadviseerd door de provinciale dienst Waterlopen; dat gezien de ligging van de plaats van de aanvraag in mogelijk overstromingsgevoelig gebied en de waterzieke status van het op te hogen weiland de watertoets negatief wordt beoordeeld; dat gelet op de specifieke ligging van het perceel in een overstromingsgevoelig gebied een ophoging in valleigebied langs een waterloop eigenlijk niet aan de orde kan zijn; dat de plaats van de aanvraag gelegen is in een licht golvend en relatief open landschap dat typerend is voor de omgeving en het breed komvormig perceel van de aanvraag zorgt voor een bufferende werking en een natuurlijk overstromingsgebied vormt; dat het behoud van een natuurlijk overstromingsgebied de voorkeur geniet; dat de aanvraag geen duurzame oplossing is en niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening; ..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Enig middel

Standpunt van de partijen

1. In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van de formele en materiële motiveringsplicht voor bestuurshandelingen. Volgens de verzoekende partij heeft de verwerende partij nagelaten een gefundeerd antwoord te geven op door haar aangehaalde argumenten. Dit licht zij als volgt toe:

Er wordt geen antwoord gegeven op volgende argumenten:

- Dat het landbouweconomische wel verantwoord is om deze waterzieke weide op te hogen.
- Dat de beplantingen aangebracht in de ter voorkoming van bodemerosie een veel betere optie is om het aantal reinigingsbeurten van de beek te verminderen.

- De berekening van de kritische oppervlakte waar duidelijk wordt aangetoond dat het bufferend vermogen niet verminderd;
- Het heel buitengewoon zijn van "zijn stukje" voor de omgeving terwijl een brede komvorm niet zo typisch is voor de omgeving als wat beweerd wordt.
- Het vragen van onnodig advies aan Provinciale dienst Waterlopen, waar rekening mee wordt gehouden voor beoordeling van deze aanvraag;
- Dat de aanvrager wel degelijk rekening had gehouden met de bodemerosie.

Het is niet omdat de aanvrager, zelf, geen beroepslandbouwer is dat het stukje landbouwgrond van hoogwaardiger kwaliteit, niet kan uitgebaat worden door een beroepslandbouwer. Dit werd verduidelijkt in de bijkomende nota (bijlage 3)...

Hieruit kan geconcludeerd worden dat deze aanvraag wel degelijk geweigerd is op basis van de volgende argumenten:

- Onzekerheid omtrent de professionele landbouwuitbating;
- Ongunstige adviezen van afdeling DULO en dienst Waterlopen van de Provincie West-Vlaanderen;
- Overstromingsgevoelig zijn van dit perceel;
- Niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening

.."

2.

De verwerende partij repliceert dat er niet tezelfdertijd sprake kan zijn van een schending van de materiële en de formele motiveringsplicht, waarbij ze verwijst naar rechtspraak van de Raad. Het verzoekschrift bevat volgens haar enkel een oplijsting van de argumenten die aan de grondslag liggen van de weigeringsbeslissing, zonder dat de juridische juistheid en de deugdelijkheid van deze motieven in het verzoekschrift in vraag worden gesteld.

Verder benadrukt de verwerende partij dat de motiveringsplicht niet impliceert dat alle ter staving van het administratief beroep aangevoerde middelen punt na punt moeten worden beantwoord en dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij op basis van de bestreden beslissing kan vaststellen welke redenen hebben geleid tot de weigeringsbeslissing. Van enige schending van de motiveringsplicht is dus geen sprake, wat volgens de verwerende partij nog wordt versterkt door het feit dat de deugdelijkheid van deze motieven niet wordt betwist.

Beoordeling door de Raad

1.

Wanneer de verwerende partij beslist over een administratief beroep tegen een in eerste aanleg verleende vergunningsbeslissing, doet zij geen uitspraak als administratief rechtscollege, maar beslist zij als orgaan van actief bestuur. Bij de behandeling van het administratief beroep onderzoekt de verwerende partij de aanvraag in haar geheel.

Hieruit volgt dat de verwerende partij, anders dan wat de verzoekende partij lijkt te beweren, er in haar beslissing niet toe gehouden is alle in het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt te behandelen.

Op grond van het materiële motiveringsbeginsel volstaat het dat de administratieve beslissing steunt op rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag, die kunnen blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit de stukken van het administratieve dossier. Bij de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht kan de Raad enkel nagaan of de verwerende partij de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is

uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in alle redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

De formele motiveringsplicht vereist dat de motieven die aan de grondslag liggen van de beslissing, moeten worden opgenomen in de beslissing zelf.

Uit de toelichting bij het middel blijkt dat de verzoekende partij de motieven kent waarop de bestreden beslissing haar weigering steunt en dat deze motieven ook uitdrukkelijk in de beslissing zijn opgenomen. Van enige schending van de formele motiveringsplicht kan dan ook geen sprake zijn.

2. Wanneer een bestreden beslissing op verschillende motieven steunt die elk op zich die beslissing kunnen verantwoorden, moeten zij allen onwettig zijn om een vernietiging omwille van een gebrekkige motivering te verantwoorden.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning enerzijds weigert omdat uit de stukken van het dossier niet met zekerheid kan worden vastgesteld dat de aanvraag kadert in functie van een professionele landbouwuitbating en anderzijds omdat de watertoets negatief wordt beoordeeld en omwille van het daarmee samenhangende motief dat het behoud van een natuurlijk overstromingsgebied de voorkeur verdient.

De verzoekende partij maakt echter onvoldoende aannemelijk dat de motieven, waarop de verwerende partij haar weigering steunt, allen kennelijk onredelijk of onjuist zouden zijn.

De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij in haar beoordeling niet voldoende heeft geantwoord op haar argumentatie in het beroepschrift dat het landbouweconomisch wel verantwoord is om de waterzieke weide op te hogen, de beplanting in de een veel betere optie is om bodemerosie te vermijden, het bufferend vermogen niet vermindert, de komvorm niet typisch is aan de omgeving en dat de aanvraag wel degelijk rekening houdt met bodemerosie. Bovendien is er volgens haar onnodig advies gevraagd aan de provinciale dienst Waterlopen. Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat de verwerende partij wel op deze argumenten heeft geantwoord en concreet gemotiveerd heeft waarom de aanvraag niet voor vergunning in aanmerking komt. Zoals werd uiteengezet onder punt 1, hoeft de verwerende partij bovendien niet uitdrukkelijk te antwoorden op elk aangehaald beroepsargument. Het volstaat dat zij concreet en duidelijk aangeeft om welke redenen zij van oordeel is dat de aanvraag niet voor vergunning in aanmerking komt.

De verwerende partij heeft in alle redelijkheid geconcludeerd dat de aanvraag een schadelijk effect kan hebben op de waterhuishouding en de ophoging van de weide om die reden niet aan de orde kan zijn. De verzoekende partij toont alleszins niet concreet aan dat deze beoordeling kennelijk onredelijk zou zijn. Het motief met betrekking tot de negatieve watertoets volstaat dus op zich om de weigering te dragen.

De kritiek die de verzoekende partij verder in haar verzoekschrift richt op het weigeringsmotief dat de aanvraag niet in functie van een professionele landbouwactiviteit werd ingediend en haar argumentatie dat de mogelijkheid bestaat om dit het perceel na de ophoging te laten uitbaten door een beroepslandbouwer, is te beschouwen als kritiek op een overtollig motief dat ongeacht de eventuele gegrondheid ervan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden.

Het middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
- 2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 februari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, zesde kamer, samengesteld uit:

Karin DE ROO, voorzitter van de zesde kamer,

met bijstand van

Sofie VAN NOTEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de zesde kamer,

Sofie VAN NOTEN Karin DE ROO